

„Odblesk Božej slávy“

9, 1. časť

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľuďom. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Ďakujem, že ste prišli. Pokladám za prednosť, že pokračujeme v seminári „Od slávy k sláve“, kde študujeme princípy rozvoja kresťanského charakteru. Sme uprostred úvah o vrcholnom zjavení Božej slávy v osobe jeho Syna, Ježiša Krista. Pamätáte sa, uviedli sme sedem spôsobov, sedem miest, kde nám Boh zjavuje svoju slávu. Na prvom mieste v zozname bol Ježiš Kristus a Písmo o ňom hovorí ako o „**odblesku Otcovej slávy**“. {Žid 1,3} Vtedy sme povedali, že iba zbežne spomenieme, že Kristus je dokonalým zjavením Božej slávy, lebo sa k tomu vrátíme a niekoľko večerov venujeme zjaveniu Božej slávy v ňom. A tie študijné večery sú práve teraz. Začali sme včera večer a dnes budeme pokračovať a zameriame sa na vrcholné zjavenie Božej slávy, a to tak dlho, ako nám Duch Boží ukáže a ako nás povedie.

Ako vidíte v materiáloch, dnešné štúdium je dosť obširné, preto sa poponáhľam. Nikdy však nesmieme byť v takej tiesni, aby sme do svojich srdc nepozvali Božieho Ducha. Amen? Boh chráň, moji milí priatelia, aby sme boli takí trúfalí a pokračovali bez pozvania Ducha Svätého, aby nám dal duchovnú bystrosť, ktorú od prírody nemáme, ale ktorá je nám dostupná z milosti. Chcem vás ubezpečiť, že o Svätého Ducha nežiadame preto, aby sme presvedčili Otca, nech nám dá niečo, čo sa nám zdráha dať, a ak budeme dosť dlho drankat' a dosť usilovne naliehať, nakoniec to urobí. Nie, tisíckrát nie. Otec túži vyliat' svojho Ducha na svoje deti. Počujem amen? {Amen} Biblia hovorí, že **viac, ako keď my rodičia milujeme svoje deti a dávame im s potešením dobré dary, Boha teší, keď nám dáva Svätého Ducha**. {Lk 11,13} Prečo ho teda o to žiadame? Aby sme pripravili svoje srdcia na prijatie toho, čo nám Otec túži dať, aby sme uznali svoju potrebu a slobodne sa rozhodli dovoliť mu, aby nám dal to, čo chce. „**Proste a bude vám dané.**“ {Mt 7,7} Pridajte sa ku mne ako zvyčajne na pár minút tichej modlitby na kolenách. Pri modlitbe za seba proste aj za mňa.

Môj nebeský Otec, v mene Ježiša Krista, Pána našej spravodlivosti, prichádzam v mojom mene a v mene mojich krvou kúpených bratov a sestier. Predovšetkým ti ďakujem za prednosť, že ti smieme patriť a byť tvojimi synmi a dcérami. Ďakujeme za tú nekonečnú cenu, ktorá bola zaplatená, aby to umožnila. Sme takí vďační, že vďaka Ježišovi, nášmu staršiemu bratovi, nás prijímaš a máme prístup k tvojmu nekonečne spravodlivému trónu. Prichádzame so svätou odvahou a počujeme, čo hovoríš o Ježišovi: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ Vieme, že nás započítavaš v ňom a s ním, a preto s dôverou prichádzame k tebe dnes večer a prosíme Ťa, aby si láskavo vyliat na nás svojho Svätého Ducha. Otec, ty vieš, ako zúfalo ho potrebujem. Dnes večer chcem vyvýšiť Ježiša. Zjavila sa v ňom plnosť tvojej slávy, Slovo sa stalo telom. Otec, veľmi dobre si uvedomujem svoje nedostatky, keď skúšam konať spravodlivo, na krásu Ježiša. Ľudské myšlienky a ľudský jazyk je prikrátky, aby urobil zadosť tomu, ktorý je celý nádherný, prvý medzi desiatimi. Otec, prosím, aby si sa znížil a použil si mňa, hlinenú nádobu, a silou Svätého Ducha odňal nedostatočnosť ľudských myšlienok a ľudského jazyka a zázrakom milosti, prosím, dovolil vyvýšiť dnes večer Ježiša. Nárokujem si jeho zaslúbenie: „A ja, keď budem vyvýšený, všetkých pritiahnem k sebe.“ Kiež sa pozeraním na Ježiša meníme na podobu toho, na čo sa pozeráme. Prosím, priznaj sa k tejto modlitbe, lebo žiadam v Ježišovom mene a pre jeho zásluhu. Amen.

Verím, že ste si dnes večer pri vstupe vyzdvihli nový materiál. Sme v 9. lekcii na strane 17. Vitajte, vitajte. Dnešná lekcia sa nazýva „Odblesk jeho slávy.“ Žid 1,3. Tú nevšednú hebrejskú báseň sme študovali včera, pamätáte sa? Je to báseň nie preto, že sa rýmuje, ale preto, že takto básnili Hebrejci. Paralelizmus je vyjadrenie toho istého iným spôsobom. Tie dva riadky nádhernej básne opisujú veľmi jasne, ako Kristus naplnil svoje poslanie a zjavil Božiu slávu človeku. Prvý riadok: „**On je odblesk jeho slávy...**“ Druhý: „**.... a presný obraz jeho podstaty.**“

„**Odblesk jeho slávy**“ to nám hovorí, že Kristus bol nezmenšenou žiarou Otcovho charakteru. Nebol len mdlým odrazom, ale odbleskom, nezmenšeným svetlom Otcovej slávy. Pamätajte pritom, že sláva rovná sa charakter.

Druhý riadok: „**Presný obraz svojho Otca.**“ Povzbudíte ma niekto, akégrécke slovo je preložené ako „*presný obraz?*“ „*Kar-ak-tare, kar-ak-tare.*“ V Novom zákone je použité raz, práve tu v tejto básni. Pochádza z gréckeho slova, z ktorého máme anglické slovo „charakter“ a to isté slovo je v desiatkach iných jazykov. Je veľmi zaujímavé, študovali sme ho.

Dnes večer chcem s vami uvažovať o tom, ako je možné, aby bol Ježiš odbleskom Otcovej slávy a presným obrazom jeho podstaty, kým bol človekom. Kým bol človekom. Viete, nutne potrebujeme pochopiť, že táto báseň sa týka vteleného Krista. Jasne to vyplýva z kontextu listu Židom. Niekto by sa mohol priesť, že je to oprávnený opis Krista pred vtelením. Bol napravo od Božieho trónu, preto bol iste **odbleskom jeho slávy a presným obrazom jeho osoby**. Milí priatelia, trvám na tom, že táto báseň sa týka vteleného Krista. Potvrdzuje nám to inšpirácia. Citát z **Youth Instructor, 21. november 1895: „Pri pohľade na Ježiša v tele...“** O čom hovoríme? O vtelenom Kristovi, o Kristovi ako človeku. **„Pri pohľade na Ježiša v tele sa pozeráme na Boha v ľudskej podobe a vidíme v ňom odblesk božej slávy, presný obraz Boha Otca.“** Aký jazyk zjavne používa? Vyjadrenie z listu Židom 1,3. Označuje ním Ježiša v tele, vteleného Krista.

Citát zo **Spirit of Prophecy, zv. 2, s. 9: „Bol presným obrazom svojho Otca, nielen črtami, ale dokonalosťou charakteru.“** Je odbleskom Otcovho charakteru. Už sme raz poznamenali a musím to urobiť znova, lebo je to dôležité: ak je Kristus odbleskom Otcovho charakteru, musí zjavovať nekonečne dokonalý charakter. Lebo vo svojej podstate by bola dokonalosť Božieho Boha aká? Nekonečná, nezmerná. Zjavil ju Kristus ako takú? Rozhodne. Opäť to potvrdzuje inšpirácia. Citát z **Testimonies, zv. 6, s. 60: „Kristov život zjavoval nekonečne dokonalý charakter.“** Nakoľko dokonalý bol charakter zjavený v Kristovom živote, priatelia? Aký dokonalý? Nekonečne dokonalý. Bol skutočne žiarou Otcovej slávy.

Ako to bolo možné? Dá sa to povedať o niektorom z Adamových padlých potomkov? Rozhodne nie. Čo musíme povedať o nás všetkých? **Rim 3,23: „Všetci zhrešili a...“** čo? „**.... nemajú slávu...**“ Očividne je niečo výrazne odlišné medzi padlým potomstvom Adama a Ježišom Kristom, však? **Kristus je odbleskom Otcovej slávy. My všetci slávu nemáme.** Rozumieme si?

Položím ešte jednu otázku, trochu náročnejšiu. „**Odblesk Otcovej slávy**“ dalo by sa to povedať o Adamovi pred pádom? Dalo by sa to povedať o Adamovi pred pádom? Trochu odvahy... Odpovede sú zmiešané a to je dobre. Rozvírime vám myšlienky a prinútíme vás myslieť. Milí priatelia, počúvajte tento pozoruhodný výrok. Citát z **Patriarchs and Prophets {Patriarchovia a proroci}, s. 45: „Človek mal zvýrazňovať Boží obraz svojím zjavom i povahou. Len Kristus je pravý ‚obraz podstaty‘ Otca, človek však bol stvorený na...“** čo? „**.... na Božiu podobu. Jeho prirodzenosť bola v súlade s Božou vôľou. Svojou myslou mohol chápať duchovné veci. Jeho láska bola čistá, svoje záľuby a podnety ovládal rozumom. Bol svätý a šťastný, že odzrkadľuje Boží obraz a dokonale poslúcha Božiu vôľu.**“ Zjavne hovorí o Adamovi pred pádom. No všimnite si, že bezhriešny Adam bol pred pádom stále len čím? „**.... podobou Boha.**“ Kým druhý Adam je čím? „**.... presným obrazom.**“ Nie je to zaujímavé?

Inými slovami, vtelený Ježiš Kristus zjavuje Boží charakter oveľa dokonalejšie ako bezhriešny Adam. Áno.

Znovu sa spýtam: ako je to možné? Ako môže Kristus, hoci je človekom, byť odbleskom Otcovej slávy, presným obrazom jeho podstaty? Do istej miery je odpoveďou skutočnosť, že Kristus nebol len človekom, ale aj Bohom. Opakujem, že čiastočnú odpoveď na otázku, ako mohol byť Kristus ako človek jasom Otcovej slávy, nachádzame v tom, že nebol len človekom, ale aj Bohom. Koľko z neho bolo Bohom? Na sto percent bol Boh. A nakoľko bol človekom? Na sto percent bol človek. Viem, že tých 200 percent nedáva v matematike zmysel, moji milí priatelia, no je to tajomstvo vtelenia. Je to tajomstvo vtelenia.

Pouvažujte so mnou nad tým, že Kristus, odblesk Otcovej slávy, bol súčasne úplným človekom a úplným Bohom. **Filipanom 2,5 a ďalej: „Tak zmýšľajte medzi sebou ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal Božiu podobu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, a stal sa...“** čím? „... podobným ľuďom, a zjavil sa ako človek, ponížil sa a bol poslušný až na smrť, a to až na smrť na kríži.“ Vezďte, že keď Pavol hovorí, že prišiel „v podobe človeka“ a „javil sa ako človek“, nehovorí, že Ježiš len predstieral, že je človekom, a ľudskú podobu len vzal. On človekom skutočne bol. Moji drahí priatelia, je tam „**podoba človeka**“, lebo nebol len človekom, ale aj kým? Bohom.

Viete, slovo „*podoba*“ použijete vtedy, keď chcete naznačiť podobné črty, ale dávate priestor aj rozdielom. Dáva to zmysel? A keď Pavol hovorí, že Kristus je v „**podobe človeka**“, nehovorí, že nie je skutočným človekom, ale že nie je iba človekom, ale aj Bohom. Myslím, že tento verš je lepšie preložený v revidovanej verzii. Duch prorocký cituje vlastne z nej, keď tento verš uvádza v knihe **Desire of Ages {Túžba vekov} na s. 22**. Počúvajte pozorne: „**Kristus, ktorý mal podobu Božiu a nepokladal za lúpež svoju rovnosť s Bohom, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom.**“ Zaujímavé... V Novom i pôvodnom preklade kráľa Jakuba sa hovorí, že „**nepovažoval za lúpež byť rovný Bohu.**“ No Revidovaná verzia Biblie uvádza, že Kristus „**nepovažoval za lúpež svoju rovnosť s Bohom.**“ Vidíte, Kristus bol dokonale rovný Bohu. Amen?

Tak veľmi nás však miloval, že ochotne sa toho vzdal a prijal ponížené postavenie človeka, aby nás zachránil. Je to radikálny protiklad satanovho charakteru, však? Satan ako stvorenie hovorí: „**Budem ako Najvyšší.**“ Snaží sa božstva zmocniť, kým Kristus, Stvoriteľ, božský Boží Syn, sa božstva vzdá, aby zachránil stvorenie. Takého Boha si radi zamilujete. Počujem amen? {Amen} Zásadný opak. Sú nám tu ukázané dva charaktery: satanov a Kristov. Jeden sa usiluje uchvátiť božstvo, a druhý je ochotný vzdáť sa božských výsad a práv a stať sa človekom, aby ho zachránil. No nie hocikým človekom, **ale takým, ktorým opovrhnu a ktorého odmietnu {Iz 53,3}**, človekom narodeným v chudobe, **ktorý nemal kde skloniť hlavu {Mat 8,20}**, miesto, ktoré by nazval svojím vlastným. Takéhoto Pána si radi zamilujete, priatelia moji. Nemôžte inak, než si zamilovať takého Pána.

No keď Písmo vraví, že Kristus „**sám seba zmaril**“ {**Fil 2,7**}, tým nechce povedať, že sa vzdal božstva, keď sa stal človekom. Hovorí nám, že sa vzdal všetkých výhod a predností svojej božskej podoby a úradu a prijal ponížený stav človeka. Pozrite sa, čo nám o tom hovorí inšpirácia. **Kolosenským 2, 9 vraví o Kristovi: „Lebo v ňom prebýva všetka plnosť božstva...“** Ako? „... **telesne.**“ To sa týka vteleného Krista. „**V ňom prebývala...**“ čo? „... **všetka plnosť božstva telesne.**“ Keď sa vtelil, nezbavil sa svojho božstva. Skutočne nie: bol naplnený božstvom telesne. My môžeme byť naplnení vierou. „**A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, dôkazom vecí, ktoré sa nevidia.**“ {**Žid 11,1**} Kristus bol naplnený telesne.

To preto ste mohli príležitostne naozaj vidieť prebývajúce božstvo v ňom. V Kristovom živote bolo niekoľko prípadov, keď **cez ľudský zjav zažiarilo božstvo.** {**DA 590.4**} To preto, že ten ľudský stan obýval ako? Telesne. Vráťme sa späť k predobrazu, k svätostánku na sinajskej púšti, symbolu

vteleného Krista. Študovali sme ho včera. Postavili ho, aby Boh mohol čo? Prebývať v ňom. „**Nech mi urobia svätostánok, aby som mohol...**“ čo? „... **prebývať medzi nimi.**“ {2 Moj 25,8} A Boh v tom stane skutočne prebýval a jeho prítomnosť sa zjavovala v šekinovej aure, ktorá ho zahalovala. Tak to bolo aj s naplnením predobrazu. Naplnil sa tak, že Kristus prebýval v tele.

Citát z **Review and Herald, 15. jún 1905: „On, Kristus, zahalil svoju božskosť odevom ľudskej podoby, ale od svojho božstva neupustil.**“ Je nám to jasné? Od svojho božstva neupustil. Áno, prijal ľudskú podobu, ale ponechal si čo? Božstvo. Čítame ďalej: „**Božsko-ľudský Spasiteľ prišiel, aby sa postavil na čelo padlého ľudstva a prežíval to, čo oni, od detstva až po dospelosť.**“ Tu máme ďalší cenný pohľad na skutočnosť, že nebol len človekom, ale aj úplne Bohom. Citát z **Bible Commentary, zv. 5, s. 1113: „Zmenila sa ľudská prirodzenosť Máriinho Syna na božskú prirodzenosť Božieho Syna? Nie. Tieto dve prirodzenosti boli tajomne spojené v jednej osobe, v človeku Ježišovi Kristovi. V ňom prebývala plnosť božstva telesne. Keď Krista ukrižovali, jeho ľudská prirodzenosť zomrela. Nekleslo a nezomrelo však božstvo, to by bolo nemožné.**“

Moji milí priatelia, keď premýšľame o tom, že nekonečná, večná a všemohúca osoba Božstva sa rozhodla, že sa narodí ako malé bezmocné dieťa ľudským rodičom - vidiečanom, je to absolútne nepochopiteľné. Tá zhovievavosť, tá obeta, tá ochota zmariť seba samého, je nádherným zjavením charakteru - Božej slávy. Spomeňte si na Kristove slová: „**Keď ste mňa videli, videli ste...**“ koho? „... **videli ste Otca.**“ {Jn 14,9}

Citát z **Youth's Instructor, 21. november 1895: „Čím viac premýšľame o Kristovi, ako prišiel na zem ako dieťaťko, tým nádhornejším sa to zdá. Ako je to možné, že bezmocné dojča v betlehemských jaslách je stále božským Božím Synom?“** Úžasné, však? „**Hoci tomu nemôžeme rozumieť, môžeme veriť, že ten, ktorý stvoril svety, sa pre nás stal bezmocným dieťaťkom. Hoci bol väčší než hociktorý z anjelov, dokonca taký veľký ako Otec na nebeskom tróne, stal sa jedným z nás. V ňom sa stal človek a Boh jedným, a práve v tomto nachádzame nádej pre naše padlé ľudstvo.**“

Takže odpoveď na našu otázku: *Ako mohol byť Kristus, hoci bol človek, odbleskom Otcovej slávy?* sčasti znie, že nebol len človekom, ale aj Bohom. Priatelia moji, lenže odpoveď spočíva aj v tom, že bol jedinečný aj ako človek.

Pán vám žehnaj, práve tuná si silno uvedomujem, že zachádzame na sporné územie. Celý deň som zápasil, verte mi. Tieto materiály pripravujem počas dňa a boril som sa s tým, či mám túto tému otvoriť alebo nie. Prebehli však nejaké rozhovory a keď som sa za to modlil, Pán ma presviedčal, aby sme postúpili a venovali sa tejto otázke. Moji drahí priatelia, je rozhodne nutné, aby sme správne chápali ľudskosť Ježiša Krista i to, že bol Bohom. Myslím, že v tejto cirkvi nie je nikto, kto by neuznával, že Kristus mal božskú prirodzenosť. Vládné v nej však značná rozmanitosť ohľadne Kristovej ľudskej prirodzenosti. A v tom je celý spor. Ako som spomenul tuším včera večer, je mi do plaču, keď vidím, ako nekristovsky sa vieme správať, keď sa rozprávame o Kristovej prirodzenosti. Boh nám pomáha... Spôsobuje to medzi nami veľký rozkol. Keby to bola len okrajová záležitosť, určite by som ju ochotne ignoroval. Lenže je naozaj nepodstatná? Keď hovoríte o Ježišovi Kristovi, je to druhotná záležitosť, priatelia? Vôbec nie.

Ježiš Kristus je srdcom a jadrom celého plánu spásy. To, čo urobíme s ním, urobíme s celým plánom. Rozumeli ste? Čo urobíme s Kristom, urobíme aj s celým plánom. To je dôvod, prečo dokonca medzi nami ako ľuďom chápeme tak radikálne odlišne, aj samotný plán spásy. Lebo veľmi odlišne, od základu inak chápeme toho, v ktorom máme spásu: Ježiša Krista a jeho ľudskú prirodzenosť. Jeho ľudskú prirodzenosť. Teraz moji priatelia, po tomto úvode, popracujme spoločne, prosím. Nevieť, aké ste si vytvorili názory v tejto oblasti, no mohli by ste ich odložiť bokom?

Viete, budeme vstupovať na svätú pôdu. Pamätáte sa, keď Mojžiš na Sinajskej púšti strážil ovce? Čo videl? Horiaci krík, ktorý ho zaujal. Pustil sa k nemu, aby sa prizrel a čo mu Pán povedal? „**Vyzuj sa, toto je...**“ čo? „... **svätá zem.**“ {2 Moj 3,5} Uvedomujete si, že inšpirácia nám hovorí konkrétne, že **horiaci ker bol predobrazom Ježišovho vtelenia?** {DA 23.2} Symbolom vteleného Krista. Čím bol ten kríček obklopený? Ohňom. Nebolo to nič zvláštne, že ker horel. Mojžiš videl také kry už predtým. Na tomto kríku však bolo naozaj pozoruhodné a skutočne zázračné to, že nezhorel. A na vtelení je také zázračné práve to, že prebývajúc božstvo a nekonečná sláva božstva nestrávila ľudský stan, v ktorom prebývala. Vidíte, **Božia sláva je ako čo? Ako spaľujúci oheň pre hriech.** {Žid 12,29} Počujem amen? {Amen} A tuná Božia nekonečná sláva prebýva v ľudskom tele a predsa ho nestrávi. Hodláme premýšľať o tejto záhade všetkých záhad. A čo musíme urobiť? Vyzuť sa, a k tomu patrí vyzutie topánok našich predsudkov a **musíme byť pokorného a učenívého ducha.** {GC 599.1} Počujem amen? {Amen} Musíme dovoliť inšpirácii, aby viedla naše chápanie, nie naopak. Počujete, pred čím sa vás snažím varovať? Je to také jednoduché, prísť so svojimi predsudkami, študovať Božie slovo a potom ich vnútiť inšpirácii a donútiť ju, aby ich podporovala. Dá sa to? Áno, dá. A ak to správne vystrihnete a vložíte, a vypichnete a vyberiete to správne, môžete inšpiráciou podporiť takmer všetko. Počujete, čo vám hovorím? Moji drahí priatelia, Boh nám pomáha, aby sme poslúchli a vyzuli sa zo sebastačnosti, zo svojich filozofií a predsudkov, a s učenívým duchom uvažovali nad touto záhadu záhad. Chcete to urobiť? Dobre.

Rimanom 8,3. Ježiš prijal ľudskú prirodzenosť. Čo nám o nej hovorí tento verš? „**Čo bolo nemožné zákonu pre slabosť spôsobenú telom, to vykonal Boh, keď poslal svojho Syna v...**“ čom? „... **v podobe hriešneho tela...**“ Všimnite si, priatelia moji, všimnite si, že Pavol tu úmyselne, veľmi presne a starostlivo používa slovo „**podoba**“. Nehovorí, že „*čo bolo nemožné zákonu pre slabosť spôsobenú telom, to vykonal Boh, keď poslal svojho Syna v hriešnom tele.*“ To nepovedal... Nepovedal, že Ježiš bol poslaný v hriešnom tele. Hovorí, že bol poslaný v, čom? „... **v podobe hriešneho tela.**“ Má to nejaký význam, že používa slovo **podoba**? Áno, má. Mimochodom, to isté slovo sme si všimli vo **Filipským 2**, keď prišiel „**v podobe človeka**“. Sledujete to? Slovo **podoba** použijete, keď existujú podobnosti, ale aj čo? Rozdiely. Keď prišiel ako človek, bol len človekom? Nie. Bol aj kým? Bohom. Preto hovorí, že Ježiš mal „**ľudskú podobu**“ a že „**vyzeral**“ ako človek, lebo súčasne bol kým? Bohom. Ten istý autor, Pavol, používa to isté slovo v týchto veršoch, keď hovorí: že Ježiš prišiel „**v podobe hriešneho tela**“. „**Podoba**“ zohľadňuje spoločné črty a oznamuje, že existujú, ale počíta aj s čím? S rozdielmi, s rozdielmi.

Milí priatelia, je dôležité, aby sme sa tuná zamysleli, čo sa stalo s ľudskou prirodzenosťou pri páde. Následky hriechu na ľudskú prirodzenosť sú dva, a chcem, aby ste ich so mnou rozpoznali. Sú dva. Prvý môžeme opísať takto: človek sa nakazil hriechom. Čo sa mu stalo? Nakazil sa hriechom. Čo infikovalo ľudské srdce pri páde? Presne tak, sebeckosť. Pamätáte sa, ako ho definovala inšpirácia? **Sebeckosť nahradilo lásku.** {SC 17.1} Je sebeckosť hriech? No tak, majte trochu odvahy. Je sebeckosť hriech? Samozrejme. Spomeňte si: „**Pod hlavičkou sebeckosti spadá akýkoľvek iný hriech.**“ {4T 384.3} Sebeckosť je podstatou všetkých hriechov. Sebeckosť je duch, ktorý zahŕňa všetky hriechy. Presne ako sa má láska voči poslušnosti, tak sa má sebeckosť voči neposlušnosti. Sebeckosť je satanov duch, a láska zase Kristov. Keď sebeckosť nahradila lásku v ľudskej prirodzenosti, tá sa nakazila hriechom. Sledujete ma? Nakazila sa hriechom... Nakazila sa hriechom a to spôsobilo mravné narušenie celej ľudskej bytosti, **zvané zvrátenosť.** {Mar 153.4} Dobré? Človek sa nakazil hriechom a stal sa akým? Mravne zvráteným. Všetky schopnosti, ktoré pred pádom používal na potešenie a oslavu Boha a ktoré ovládala láska, po páde riadilo sebeckosť. A teraz ich používa na potešenie a oslavu seba. Došlo k zásadnému mravnému narušeniu. **Má sklon k zlému** {2MR 269.1}, tendenciu uspokojovať a zbožňovať seba. Toto je náказа hriechom. Dobré? To je jedným z dôsledkov pádu.

Sledujte, tu je druhý. Následkom pádu človek bol hriechom taktiež poškodený. Čo sa mu stalo? Hriech ho poškodil. Hriech ho napríklad **obral o prístup k stromu života.** {1 Moj 3,22} Sledujete to?

Odvtedy už nemal ten úžasný prístup k zdroju, pomocou ktorého sa jeho životná energia obnovovala a začal chátrať. Stal sa smrteľným. Samo osebe to nie je hriešne, je to dôsledok hriechu. Toto je tzv. nevinná nemohúcnosť, ktorá je už len následkom hriechu. Nie je hriechom byť smrteľný, je to len dôsledok hriechu. Hriešne je byť mravne skazený. Rozumiete, čo sa vám tu snažím jemne odlišiť?

Človek nakazený hriechom podlieha svojej nemravnosti. Človek poškodený hriechom sa stal smrteľníkom. Pomohlo vám to?

Človek nakazený hriechom sa stal zvrhlý. Človek poškodený hriechom začal chátrať.

Vďaka tejto nákaze sa pomiatli všetky jeho schopnosti. Vďaka tomuto poškodeniu všetky jeho sily a schopnosti upadajú. Pomáha vám to?

Rozumiete, čo sa vám tu snažím jemne odlišiť? Tieto nazveme nevinné slabosti a tie sú dôsledkami hriechu, a tieto nazveme hriešne sklony, ktoré spôsobuje samotný hriech. Je to jasné?

Nuž... Adam pred pádom nebol hriechom ani nakazený, ani poškodený. Nemal hriešne sklony, ani nevinné slabosti. Absolútne nič ho neťahalo k zlému, a nebol náchylný k rozkladu a smrteľnosti – ani jedno z toho. Po páde má však oboje. Sledujete to? Má oboje.

A druhý Adam, Ježiš Kristus, čo na seba prijíma? Čo z neho robí „v podobnosti tela hriechu“, o ktorej hovorí Pavol? Čo prijíma? Prijíma všetky poškodenia, no žiadnu mravnú skazenosť. Rozumiete? Pochopili ste, čo sa tu snažím vysvetliť? **Kristus si vzal prirodzenosť, ktorá bola oslabená. Aká bola? Oslabená 4 000 rokmi. {DA 117.1}** Najzrejmejšiou veličinou bol jeho telesný vzrast. Bol vysoký asi päť metrov ako Adam? Inšpirácia nám dáva vcelku jasný obrázok, aký vysoký bol Adam: asi 4,5 metra. A aby vážil úmerne tej výške, musel by mať asi 1 100 kíl. Bol to úžasný exemplár, priatelia. No pozrite sa, čo sa s ľudstvom stalo po páde. Vidíte, čo sa stalo s priemernou dĺžkou života, najmä po potope a **mäse, lebo to vtedy pribudlo do jedálneho stola. {PC 1.3}** Prudký pokles. Keď prichádza druhý Adam, meria 4,5 metra? Nie. Podľa inšpirácia je o hlavu vyšší ako priemerný muž, ale určite nie taký vysoký ako Adam. Prečo? Lebo prijal ľudskú prirodzenosť, ktorá chátrala 4 000 rokov. Sledujete to? Jeho telesná schránka 4 000 rokov upadala. Postihlo to aj telesný orgán zvaný mozog? Postihlo? No pravdaže áno, samozrejme. Aké sú preto jeho duševné schopnosti? Oslabené. Ak oslabíte duševné schopnosti... Aká je najvyššia funkcia duševných schopností? Duchovná prirodzenosť - a tá je tiež oslabená. Kristus teda prijíma „**podobu hriešneho tela**“, a v nej oslabenie spôsobené 4 000 rokmi. Je smrteľný? Je Kristus smrteľný? Áno. Je smrteľný. Má všetky tie nevinné slabosti.

Podlieha však nemravnosti, moji milí priatelia? Je mravne skazený a sebecký? Rozhodne a dôrazne nie! Nie je. Prečo je to také dôležité? Milí priatelia, keby bol Kristus prijal niečo zo sebeckva, ktoré je hriechom samo osebe, sám by bol býval hriešny. A keby bol býval nejaký hriešny, nemohol by byť naším zástupcom. Súhlasíte so mnou? Musel byť úplne bez hriechu, aby mohol visieť na kríži za tvoje a moje hriechy. Ak je nejaký hriešny, potom za koho visí na kríži? Za koho visí na kríži? Za samého seba. Pochopte to. Prosím, pochopte to. Citát z **Bible Commentary, zv. 5, s. 1131: „Keď Kristus prijal padlú ľudskú prirodzenosť ...“** Akú? Padlú, po 4 000 rokoch chátrania. **„Keď Kristus prijal padlú ľudskú prirodzenosť, ani v najmenšom sa nepodieľal na jej hriechu. Podliehal telesným neduhom a slabostiam, ktoré postihujú človeka, aby sa naplnilo to, čo povedal prorok Izaiáš: Vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby. Dotýkali sa ho naše choroby a bol pokúšaný vo všetkom tak ako my. A predsa“** čo? **„,Nepoznal hriechu. Bol ,baránkom bez chyby a poškvrny‘. Nemali by sme mať pochybnosti o dokonale bezhriešnej ľudskej prirodzenosti Krista.“**

Ten citát je celkom jasný, však? **„Nemali by sme mať pochybnosti“** o čom, moji priatelia? Relatívnej bezhriešnosti? Nie. Tak akej? **„... o dokonale bezhriešnej“** ľudskej povahe Krista? Hovorí azda toto? Nie. **„... ľudskej“** čo? **„... prirodzenosti Krista.“** A prečo by sme vlastne nemali pochybovať? Lebo ak nejakým spôsobom pochybujeme o dokonale bezhriešnej ľudskej prirodzenosti Krista, nemáme istotu, že máme zástupcu, ktorý je dostatočne spravodlivý, aby naplnil zákon, alebo aby

zomrel za naše, nie za svoje hriechy. Je nutné, aby sme „nemali pochybnosti o dokonale bezhriechnej ľudskej prirodzenosti Krista.“

Ďalej, môžeme získať veľmi hlboký náhľad do ľudskej prirodzenosti Krista, keď si vypočujeme, čo hovorí Otcovi tesne pred vtelením, tesne predtým, ako prijal telo, čo mu pripravil. Poďme si ten rozhovor vypočuť do Žalmu 40. Mimochodom, smiem to urobiť, lebo v 10. kapitole listu Židom Pavol cituje presne túto pasáž. Tie slová podľa neho vyslovil Kristus tesne predtým, ako prijal telo, čo mu bolo pripravené. Môžete si to preštudovať hlbšie, ak chcete. **40. žalm.** Čo hovorí Otcovi? „**Obete ani dary si si neprial, ale otvoril si mi uši. Zápalnej obete ani obeť za hriech si nežiadal. Vtedy som povedal: Hľa, prichádzam, vo zvitku je napísané o mne.**“ Kam prichádza? Na planétu Zem, aby prijal telo, čo bolo preňho prichystané, a narodil sa ako dieťa v betlehemských jaslách. Čo hovorí Otcovi? **Verš 9:** „**Činiť tvoju vôľu, môj Bože, si želim, a Tvoj zákon je...**“ kde? „... **v mojom srdci.**“ Keď sa Kristus stal človekom, brat môj, sestra moja, či zákon bol v jeho srdci? Boží zákon. Prosím, pochopte to. V srdci mal Boží zákon. To zákon lásky ovládal ľudské srdce vteleného Krista.

Znovu nám to potvrdzuje pohľad na svätýňu, symbol vteleného Krista. Aký zákon bol napísaný na kamenných doskách? Bol to azda zákon sebeckta, ktorý sme všetci zdedili a máme ho zapísaný v srdci? Nie. Tak aký to bol zákon? Zákon lásky. Počúvajte. Citát zo **Steps to Christ {Cesta ku Kristovi}, s. 61:** „... ak v nás prebýva Božia láska, naše pocity, myšlienky, zámery a činy budú v súlade s Božou vôľou, vyjadrenou v príkazoch jeho svätého zákona... Spravodlivosť je vymedzená normou svätého Božieho zákona vyjadreného v 10 prikázaniach zo Sinaja... Ešte pred príchodom na zem povedal Ježiš o sebe toto: **„Rád plním tvoju vôľu, Bože môj, a tvoj zákon v hĺbke srdca nosím.**“ Presne to sme čítali v Žalme 40,9. Teraz počúvajte: „**A tesne pred nanebovstúpením povedal: Zachoval som prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.**“ Inými slovami, čo za zákon mal vtelený Kristus po celý svoj ľudský život vpísaný nielen vo svojom srdci? Ale aký zákon ustavične a dokonale poslúchal? Boží zákon, zákon lásky. Presne preto, moji milí priatelia, bol Ježiš Kristus dokonalým zjavením Božieho charakteru, a to od samého začiatku. Preto sa tiež nikdy nemusel obrátiť. Musel sa Kristus obrátiť? Musel prísť ku krížu ako my všetci a volať: „**Čisté srdce stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne priameho Ducha?**“ {Ž 51,12} Musel niečo také urobiť? Nemusel. Musel sa znovuzrodiť? Nie. Prečo? Lebo pri svojom prirodzenom narodení mal Boží zákon vpísaný vo svojom srdci. Rozumiete tomu? Pochopte, že jeho narodenie bolo výnimočné. Bol jednorodený, jedinečne splodený. „*Monogenes*“ je grécke slovo - jedinečne počatý Boží Syn.

Lukáš nám dáva nazrieť do Kristovho jedinečného postavenia pri počatí a narodení. **Lukáš 1,35:** „**A anjel jej odpovedal...**“ Komu to odpovedá? Márii. „**Svätý Duch zostúpi na teba a zatôni ťa moc Najvyššieho, a preto aj ten Svätý, čo sa má narodiť sa bude sa volať Božím Synom.**“ Zaujímavé. Ako Ježiša nazvú pri narodení? „**Svätý.**“ Moji drahí priatelia, dá sa to povedať o inom človeku, keď sa narodí? No tak, dá sa to? Nie celkom. **Sme od prírody deťmi hnevu.** {Ef 2,3} Čo vyznáva Dávid o nás všetkých? „**Hľa, narodil som sa v neprávosti a v hriechu ma počala moja matka.**“ {Ž 51,7} Prečo sa rodíme hriešni? Lebo nás splodili hriešni rodičia.

No tu je ten Jedinečný. Kto ho splodil, priatelia? Kto to bol, bratia a sestry? Svätý Duch. Aký je preto Ježiš pri narodení? Svätý. Duch Svätý nespodí nič nesväté. Kristus je svätý, lebo ho splodil Svätý Duch. A toto jedinečné narodenie a splodenie ho robí jedinečným. Preto keď Ježiš rástol, nikdy sa nesprával hriechne, ani kým dosiahol vek zodpovednosti - ani predtým nie, ako spoznal rozdiel medzi dobrým a zlým. Vždy dokonale zjavoval svojho Otca, dokonale zjavoval Otca. Vypočujte si tento pozoruhodný citát. **Youth's Instructor, 8. september 1898:** „**Nikto, kto sa pozeral na detský úprimnú tvár, žiariacu nadšením, nemohol povedať, že Kristus je ako iné deti. Bol Bohom v ľudskom tele. Keď ho spoločníci nabádali na zlé, cez ľudský zjav prebleskovalo božstvo**“ - hovoríme o dieťati - „... a rozhodne odmietol. V okamihu rozlíšil správne od nesprávneho.“ Prečo? Lebo v srdci mal

napísaný Boží zákon. Čítame ďalej: „... a postavil hriech do svetla Božích prikázaní, zákon držal ako zrkadlo, ktoré odrážalo svetlo na zlo.“ Pozoruhodné, však?

Ježiš nebol ako ostatné deti. Čo sa ešte dozvedáme z tohto rozhovoru medzi Synom a Otcom tesne pred vtelením? Hovorí: „**S potešením činím tvoju vôľu.**“ Čože? „**S potešením činím tvoju vôľu.**“ Pochopte, že ľudská vôľa Ježiša Krista bola od samého začiatku jeho ľudskej púte dokonale podriadená a zladená s Božou vôľou. Nehovorím to len tak sám od seba. Moji milí priatelia, neodvážim sa vám nič povedať len tak sám od seba. Počúvajte. Citát zo **Signs of the Times, 29. október 1894: „On, Ježiš Kristus, začal žiť.**“ Čo urobil? „**Začal žiť.**“ Kedy začínate žiť? Zastavme sa tu.

Kedy sa začína život? Fíha, sme pri ďalšej spornej téme, je tak? Akoby sme toho už nemali dosť na tanieri. Kvôli problému s potratmi sme sa začali dohadovať, kedy sa začína život. Všetci sa zhodneme aspoň na pôrode, je tak? Život sa začína prinajmenšom pri narodení. Osobne verím, že je to ešte skôr, pri počatí.

Všimnite si, čo nám hovorí inšpirácia. „**Započal svoj život, prešiel jeho fázami a svoj životný záznam ukončil...**“ s čím? „... **s posvätenou ľudskou vôľou.**“ Moji milí priatelia, vôľa je ovládajúca sila v ľudskej prirodzenosti, sila rozhodovania, sila voľby. Dá sa to povedať o niektorom inom človeku, ktorý sa kedy narodil na Zemi padlým rodičom? Začíname život s posvätenou ľudskou vôľou? Nie! „**Telesná myseľ je...**“ čo? „... **nepriateľstvo voči Bohu. Nepodriadiť sa zákonu Božiemu, lebo sa ani v skutku...**“ čo? „... **nemôže podriadiť!**“ {Rim 8,7} V tomto stave sa všetci rodíme. V stave vzbury. Naša vôľa sa búri proti Božiemu zákonu. Prečo? Lebo ju tyranizuje zákon sebeckta. Preto sme od prírody nepriateľskí voči Bohu a jeho zákonu.

Očividne potom, Ježiš je zjavne trochu iný než my ostatní, všakže? Rozumieme si? Ježiš „**započal svoj život, prešiel jeho fázami a svoj životný záznam ukončil s posvätenou ľudskou vôľou.**“ No počúvajte ďalšiu vetu, tu je to, kde prichádzame do konfliktu, drahí priatelia. „**Bol pokúšaný vo všetkom tak ako my, a predsa, pretože svoju vôľu zachovával v podriadení a posvätení, nikdy sa ani v najmenšom nepriklonil vykonať niečo zlé, či čo len náznakom prejaviť vzburu proti Bohu.**“ Veľmi zaujímavé! Ide to do hĺbky. Prosím pochopte. S čím začal Ježiš svoj život? S posvätenou ľudskou vôľou, a predsa nemal ani najmenší sklon k zlému, nikdy sa ani len nepriblížil k vzbure voči Bohu. Čo sa dozvedáme, čo zakúšal? Pokušenie. A nielen to, on „**bol pokúšaný vo všetkom**“ ako? „... **ako my.**“ Máme tu rovnaké slovo a použil ho ten istý autor, tentoraz v liste Židom. Aké je to slovo? „**Ako.**“ Ako. Zaujímavé. Pavol trikrát používa „**ako**“, keď hovorí o vtelenom Kristovi.

Prvýkrát vraví, že on je „**ako**“ človek. Druhýkrát tvrdí, že „**mal podobu hriešneho tela**“. A teraz čítame, že bol „**pokúšaný vo všetkom ako my.**“

Pamätáte sa, že slovo „**ako**“ používame vtedy, keď chceme poukázať na spoločné črty, ale počítate aj s čím? S rozdielmi. S rozdielmi. Moji milí priatelia, dostávame sa k veľmi, veľmi zaujímavému materiálu. Nevzdávajte to. Kladieme základy pre druhú časť nášho štúdia, ktoré nasleduje o chvíľu. Pavlov výrok sa nachádza v **Židom 4,15. „Lebo nemáme Veľkňaza, ktorý by nemohol súcítiť s našimi slabosťami, ale ktorý bol vo všetkom...“** čo? „... **vo všetkom pokúšaný ako my, ale...**“ čo? „... **bez hriechu.**“

Práve tu je náš problém. Ako mohol byť Kristus pokúšaný vo všetkom ako my a predsa byť bez čoho? Bez hriechu. Všimnite si, že Pavol nemá na mysli len to, že Kristus nespáchal hriech, tu nejde o to... Áno, je pravda, že nikdy nezahrešil, lenže Pavol hovorí, že nemal žiadny hriech. Bol bez hriechu – H R I E C H U. Čo je koreňom hriechu? Sebeckto. Pochopte, že Kristova bezhriešnosť je úplná. Je dokonalá a zahŕňa celú jeho bytosť. Písmo to vysvetľuje v **1 Petrovi 2,22**, kde stojí: „**Nedopustil sa hriechu.**“ Čo urobil Ježiš? „**Nedopustil sa hriechu.**“ Inak povedané, je bezhriešny v správaní, slovách a činoch. Sledujete to? Po druhé, čo o ňom hovorí v **2 Korint'anom 5,21**? Že „**nepoznal hriech.**“ O čom tu hovoríme? O bezhriešnosti charakteru, myšlienok a pocitov. A po tretie, čo čítame o bezhriešnosti

Krista? **1 Ján 3,5:** „**A v ňom...**“ čo? „... **niet hriechu.**“ Na akej sme úrovni? Bezhriešny na úrovni jeho prirodzenosti. Aký bol Ježiš v samotnom duchu a v jeho túžbach? Bezhriešny. Moji milí priatelia, problém je v tom, ako mohol byť dokonale bezhriešny a predsa byť pokúšaný vo všetkom ako? Ako my. Obrátíme svoju pozornosť na odpoveď na túto otázku, a to po krátkej prestávke. Mohli by ste povstať k modlitbe, prosím?

Nebeský otec, veľmi ti ďakujem za nekonečnú slávu, ktorú Ježiš zjavil dokonca i ako človek. Otec, keď vidíme, že bol presným obrazom teba a odbleskom tvojej slávy, radujeme sa z toho, lenže Otče, chceme tiež oceniť, že napriek tomu, že bol nekonečne slávny Boží Syn, dokázal súcítiť s nami a vie sa s nami stotožniť a my sa môžeme stotožniť s Ním. „Lebo nemáme Vel'kňaza, ktorý by nemal pochopenie pre naše slabosti,“ ale takého, „ktorý bol pokúšaný vo všetkom ako sme my“. Pomôž nám porozumieť, ako je to možné, keď budeme študovať ďalej. Modlíme sa v Ježišovom mene. Amen.